

[Boligministeren.]

i tidens løb er foretaget i vore byers centrale dele, ofte af økonomisk stærke foretagender, bekræfter denne påstand.

Det må erkendes, at samfundet ikke får saneret i den udstrækning, der er behov for, medmindre det offentlige påtager sig at dække det økonomiske tab, saneringen medfører. Når man tager i betragtning de alvorlige betænkeligheder, der knytter sig til forekomsten og benyttelsen af slumboliger, kan jeg ikke se rettere, end at der her er tale om løsning af en opgave, som hele samfundet må deltage i og ikke kun den kommune, der har de dårlige boliger.

Det vil være rimeligt, at den pågældende kommune og staten som hidtil deler det tab, saneringen medfører. Det foreslås derfor i § 27, at der i hvert finansår skal kunne ydes indtil 8 mill. kr. i tilskud til dækning af statens part af saneringstab og indtil 18 mill. kr. i lån til saneringens gennemførelse i øvrigt.

Jeg mener, der må lægges vægt på, at den økonomiske støtte til saneringerne bliver kontinuerlig, idet man ellers kan berygte, at kommunerne vil vige tilbage for at påtage sig det meget betydelige og i flere tilfælde ret bekostelige arbejde, der er forbundet med forberedelse og udarbejdelse af saneringsplaner. Det bør være sådan, at de kommuner, der går positivt ind i saneringsarbejdet, med rimelig sikkerhed kan påregne, at gennemførelsen af deres saneringsplaner ikke kommer til at strande på grund af finansieringsvanskeligheder.

Det er både i statens og kommunernes interesse, at saneringstab og udgifterne til saneringen begrænses mest muligt. Jeg vil i denne forbindelse gerne fremhæve, at der i lovforslaget er optaget bestemmelser, som tager sigte på en begrænsning af saneringstab og på, at saneringsplanerne i øvrigt gennemføres på en økonomisk forsvarlig måde. Jeg skal som en enkelthed blot pege på, at den stigning i ejendomsværdierne og grundværdierne i saneringsområdet, der skyldes saneringsplanens godkendelse eller gennemførelse, skal tages til indtægt på saneringsregnskabet.

Idet jeg vedrørende yderligere enkeltheder i lovforslagene skal tillade mig at henvise til forslagenes bemærkninger, skal

jeg anbefale de to lovforslag til tingets velvillige og forhåbentlig hurtige behandling.

Regeringen håber, at det vil være muligt at opnå tilslutning til de tanker, der er nedlagt i lovforslagene. I bestræbelser herfor vil jeg gerne på forhånd give udtryk for vilje til forhandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om opførelse af fiskeindustrianlæg m. v. og om bygning af havne i Grønland.

Valgt blev: *Victor Gram, Dupont, Heising, Carl P. Jensen, Lars P. Jensen, Peter Nielsen, Carl Petersen, Lannung, Kristian Kristensen, From, Damsgaard, Erik Eriksen, Helga Pedersen, Elias Lauf, Ninn-Hansen, Reedtz-Thott og Gertie Wandel.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1759, fremsættelsen i tidenden sp. 2594).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans R. Knudsen: Det foreliggende lovforslag har til formål at ændre forholdet i fordelingen af biografafgiften mellem staten og kommunerne. Denne afgift deles ifølge loven om afgift af forlystelser således, at staten får 75 pct. og kommunerne 25 pct. Ved nærværende forslag ændres dette til, at staten får 60 pct. og kommunerne 40 pct., det vil sige, at staten afleverer 15 pct. af sin andel eller godt 5 mill. kr. til kommunerne.

Den højtærede finansminister siger i sin fremsættelse, at man herved tilsigter at give kommunerne delvis erstatning for de indtægter, der bortfalder i anledning af den foreslåede afvikling af erhvervsbeskatningen. Jeg kan på mit partis vegne anbefale